

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 40/18
Luxembourg, 12. april 2018

Sodba v zadevi C-550/16
A in S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Mladoletnik brez spremstva, ki v azilnem postopku postane polnoleten, ohrani svojo pravico do združitve družine

Taka prošnja pa mora biti vložena v razumnem roku, in sicer načeloma v roku treh mesecev od dneva, ko je bil zadevnemu mladoletniku priznan status begunca

Mladotnica z državljanstvom Eritreje, ki je na Nizozemsko prispela brez spremstva, je 26. februarja 2014 vložila prošnjo za azil. 2. junija 2014 je postala polnoletna. Nizozemski državni sekretar ji je 21. oktobra 2014 izdal dovoljenje za prebivanje na podlagi azila z veljavnostjo petih let in z učinkom od datuma vložitve prošnje za azil. Nizozemska organizacija, ki skrbi za begunce (VluchtelingenWerk Midden-Nederland), je 23. decembra 2014 vložila prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za starše zadevne osebe (A in S) ter za tri mladoletne brate na podlagi združitve družine z mladoletnikom brez spremstva. Državni sekretar je z odločbo z dne 27. maja 2015 to prošnjo zavrnil z obrazložitvijo, da je bila hči A in S ob vložitvi te prošnje polnoletna.

A in S to zavrnitev izpodbijata. Po njunem mnenju je pri ugotavljanju, ali se neka oseba lahko šteje za „mladoletnika brez spremstva“ v smislu Direktive Unije o združitvi družine odločilen datum vstopa v zadevno državo članico.¹ Državni sekretar pa meni, da je glede tega odločilen datum vložitve prošnje za združitev družine.

Rechtbank Den Haag (sodišče v Haagu, Nizozemska), ki mora odločiti o tej zadevi, je Sodišču postavilo vprašanje za predhodno odločanje.

Sodišče v sodbi z današnjega dne šteje za „mladoletnika“ državljane tretje države ali osebe brez državljanstva, **ki so bili ob vstopu na ozemlje države članice in ob vložitvi prošnje za azil v tej državi stari manj kot 18 let** ter ki so med azilnim postopkom postali polnoletni in jim je bil nato priznan status begunca.

Sodišče v zvezi s tem opozarja, da Direktiva za begunce določa ugodnejše pogoje za uveljavljanje pravice do združitve družine, saj je treba njihovemu položaju posvetiti posebno pozornost zaradi razlogov, ki so jih prisilili, da so pobegnili iz svoje države, in ki so jim preprečevali, da bi tam živeli normalno družinsko življenje. Natančneje, mladoletni begunci brez spremstva imajo pravico do take združitve, zanjo pa ne velja diskrecijska pravica držav članic.

Poleg tega v Direktivi sicer ni izrecno določeno, do katerega trenutka je treba begunca šteti za mladoletnika, da bi se mu lahko priznala posebna pravica do združitve družine,² vendar Sodišče meni, da določitev tega trenutka ne more biti prepuščena presoji posamezne države članice.

Natančneje, za odgovor na vprašanje, v katerem konkretnem trenutku je treba presojati starost begunca, da bi ga bilo mogoče šteti za mladoletnika in da bi mu tako bila priznana posebna pravica do združitve družine, Sodišče preučijo besedilo, sistematiko in cilj Direktive ob upoštevanju zakonodajnega okvira, v katerega je umeščena, in splošnih načel prava Unije.

¹ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 22).

² Člen 10(3)(a) Direktive.

Sodišče meni, da če bi bila pravica do združitve družine odvisna od trenutka, ko pristojni nacionalni organ formalno sprejme odločbo, s katero zadevni osebi prizna status begunca, in zato od večje ali manjše hitrosti, s katero ta organ obravnava prošnjo za mednarodno zaščito, bi bil ogrožen polni učinek pravice do združitve družine. To bi bilo v nasprotju ne zgolj s ciljem Direktive, ki je spodbujanje združitve družine in v zvezi s tem odobritev posebnega varstva beguncem (zlasti mladoletnikom brez spremstva), temveč tudi z načeloma enakega obravnavanja in pravne varnosti. Posledica take razlage bi bila namreč, da bi lahko bila v zvezi s pravico do združitve družine mladoletna begunca brez spremstva, ki sta enake starosti in ki v istem trenutku vložita prošnjo za mednarodno zaščito, obravnavana različno glede na trajanje obravnave teh prošenj. Posledica navedene razlage bi bila tudi, da bi bilo za mladoletnika brez spremstva, ki je vložil prošnjo za mednarodno zaščito, to, ali mu bo priznana pravica do združitve družine s svojimi starši, povsem nepredvidljivo, kar bi lahko škodilo pravni varnosti.

Če pa se kot upoštevni trenutek šteje datum vložitve prošnje za mednarodno zaščito, se s tem omogoča zagotovitev enakega in predvidljivega obravnavanja vseh prosilcev, ki so s časovnega vidika v enakem položaju, s čimer se zagotovi, da bo uspeh prošnje za združitev družine v glavnem odvisen od okoliščin, ki jih je mogoče pripisati prosilcu, ne pa upravi (kot je trajanje obravnave prošnje za mednarodno zaščito ali prošnje za združitev družine).

Sodišče pa pojasnjuje, **da mora biti v takih okoliščinah prošnja za združitev družine vložena v razumnem roku, in sicer načeloma v roku treh mesecev od dneva, ko je bil zadevnemu mladoletniku priznan status begunca.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793